

NIEUWSBRIEF januari 2017

Een nieuw jasje

Zo het bestuur een ieder pas geleden per mail bekend heeft gemaakt, hebben zich een aantal wijzigingen voorgedaan. Een en ander betekent dat allerlei zaken overgedragen moeten worden. Zo ook de nieuwsbrief.

Deze heeft nu (even) een nieuw jasje. Of het een blijvend nieuw jasje moet gaan worden, is nog niet duidelijk. Het zou zomaar zo kunnen zijn dat de lay out er straks weer als vanouds of juist weer heel anders uit ziet. Echter, waar het nu even om gaat, is dat we door middel van onze nieuwsbrief een ieder willen kunnen informeren en dat willen we natuurlijk niet laten afhangen van een lay out.

Me & My Dog

Me & My Dog is een tweemaandelijks tijdschrift met leuke en leerzame artikelen.

In de eerstkomende editie zal een artikel worden opgenomen over Stichting Signaalhond Nederland. Vind je het leuk om het betreffende tijdschrift te hebben, kan je dit los bestellen via hun webshop. En natuurlijk kan je, als je dat leuk vindt, jezelf abonneren op deze hondenglossy.

Misschien ook leuk om anderen hierop te attenderen. Het mag voor zichzelf spreken dat hoe meer mensen lezen over onze mooie stichting, des te beter.

Social Media

Natuurlijk is het altijd leuk om een nieuwsbrief te ontvangen, maar het maken daarvan is telkens weer behoorlijk wat werk. Dat betekent dat nieuwsbrieven over het algemeen een langere tussentijd kennen en dat er tussen nieuwsbrieven door vaak nog zat te melden valt. Om die reden maken we gebruik van social media. Wil je niks missen, volg ons dan op Facebook, Twitter en LinkedIn

Verder hebben we een besloten groep gemaakt op FB voor al onze cliënten (teamleden stichting signaalhond) zodat ook onderling mooie en leuke dingen gedeeld en uitgewisseld kunnen worden. Heb je een FB pagina, stuur dan even een PB'tje, zodat we je kunnen toevoegen.

NIEUWSBRIEF januari 2017

Wie is nu de hulphond?

Oudejaarsdag 2016

Met enkele familieleden breng ik dit jaar de jaarwisseling in een hotel in Hoorn door.

's Middags krijgt Doerak nog een flinke wandeling., zodat hij met oog op het komende vuurwerk goed moe zal zijn.

Doerak weet dat ik een bal in mijn jaszak heb zitten en loopt dan ook de hele tijd al te stuiteren van 'wanneer gaan we nu ballen?'

Weer in de buurt van het hotel is het dan eindelijk zover. Ik haal de bal uit mijn zak, gooi deze zover mogelijk weg, Doerak rent er achteraan, vangt de bal en rent terug naar mij. Dit spelletje kan hij eindeloos volhouden. Op het moment dat hij gras gaat eten of de bal even neerlegt, weet ik dat hij moe wordt en stoppen we.

Deze keer is het einde echter wel heel anders dan verwacht.

Ik gooi de bal, Doerak rent, springt om de bal te vangen wat niet lukt. In plaats daarvan tets hij tegen de bal, waardoor deze nog meer vaart krijgt, nog een keer op de grond stuitert en met een grote boog in het water belandt, met Doerak al springend naar de bal erachteraan. En hoewel een doodle een waterhond is, houdt mijn Doerak niet van zwemmen.

Al rennend naar de waterkant, denk ik 'oh jee, hij zal toch wel kunnen zwemmen?'

Gelukkig zie ik hem mijn kant op komen zwemmen, alleen is dat een kant waar een grote houten steiger ligt.

Ik ren verder naar de kant van de steiger om Doerak aan zijn halsband omhoog uit het water te trekken. Hij kan immers niet zelf uit het water komen. Of het gaat lukken weet ik niet, want de rand van de steiger ligt nogal hoog boven het water.

Aangekomen bij de rand van de steiger zie en hoor ik geen Doerak meer.

In een flits schiet door mij heen, oh nee, hij is toch niet aan het verdrinken!

Mij niet bedenkend spring ik met laarzen en jas aan van de steiger af, het water in.

Ik kan niet heel goed zwemmen en zeker niet met kleren aan.

Gelukkig reikt het water tot aan mijn middel. Me aan de rand van de steiger vasthoudend zoek ik Doerak en gelukkig hij staat onder de steiger helemaal tegen de rand aangedrukt, waar de steiger de oever bereikt. De grond onder de steiger loopt omhoog, zodat Doerak kan staan.

Wat ik ook probeer Doerak wil vaste grond onder zijn voeten houden en is niet bereid naar mij toe te zwemmen. Hij blijft staan waar hij staat.

Goede raad is duur.

Hij moet toch uit het water. Ik duik op mijn knieën onder de steiger, bereik al kruipend in het water de hond en bevestig de lijn aan zijn halsband.

Al trekkend kruip ik, de steiger boven mijn hoofd, met Doerak naar de glooiing die een stuk verder is. Omdat we niet hard vooruit komen, besluit ik onder de steiger uit te gaan en me aan de rand van de steiger vasthoudend trek ik Doerak vooruit, waarbij ik steeds de lijn die gelukkig lang genoeg is, om de palen waarop de steiger rust, heen moet halen. Eindelijk ik bereik het gras en Doerak ook. We lopen het water uit en al soppend in mijn laarzen lopen we naar het hotel.

Inmiddels is het schemerig, ijskoud en héél stil. Geen mens te zien.

Aangekomen bij de achteringang van het hotel trek ik mijn laarzen uit. Sokken, broek en jas zeiknat.

Druipend sta ik in de lift vol met mensen. Niemand die vraagt "goh, hoe komt u zo nat?".

In de kamer snel een warme douche. Wanneer ik mijn broek uittrek blijken mijn knieën kapot. Niets van gemerkt. Na de douche pak ik nog een saunaaftje om echt warm te worden.

Doerak ligt inmiddels nat, moe en ook wat ontdaan op zijn kleed.

Na het diner voel ik me moe, erg moe.

Om 23.00 kan ik mijn ogen echt niet meer open houden, waarop ik besluit naar bed te gaan.

Om middernacht word ik wakker omdat Doerak mij komt waarschuwen dat er een App. en sms'je binnenkomt.

De rollen zijn weer zoals ze moeten zijn.

Anke Kleij

De toegang met een geaccrediteerd hulphond

Iedereen kan roepen dat het een wettelijk recht is dat je geaccrediteerde hulphond mee naar binnen mag. Maar zo vanzelfsprekend als een ieder dit vindt, is het in de praktijk helaas dan weer niet.

In de afgelopen periode heeft Anke ons telkens opnieuw deelgenoot gemaakt van haar ervaringen met Doerak voor wat betreft toegankelijkheid. De achterliggende gedachte hierbij is altijd geweest, dat een ieder hier zijn of haar voordeel aan kon doen.

Tot nu toe is het bij ervaringen van Anke gebeven. Daarom roepen wij al onze teams op om net als Anke ervaringen op dit vlak te delen. Het hoeven zeker geen complete essays te zijn. We zijn ook blij met korte weergaven. Het gaat erom dat hoe meer mensen hun ervaringen op dit vlak delen, des te meer profijt een ieder hiervan heeft.

Heb je een melding op dit vlak, laat het ons dan s.v.p. weten. Vooralsnog kan je hiervoor mailen naar Hanny@stichtingsignaalhond.nl

Sponsoractie

Recent is een boek uitgekomen met interviews met totaal 20 kunstenaars, waaronder een van onze cliënten, te weten Marga Boogaard, verdere info zie

<http://www.bewustzijnswerk.nl/boeken.html>

In Marga's interview hebben ook Stichting Signaalhond en haar hond Minne een belangrijke plaats gekregen.

Voor ieder boek wat Marga en Piet zelf rechtstreeks verkopen, doneren zij een bedrag van € 10 aan onze stichting.

Deze actie heeft tot nu toe al € 120,00 opgeleverd en de actie loopt nog altijd door.

Als jullie geïnteresseerden kennen die het boek ook willen hebben, bestel het via Marga en Piet (i.p.v. rechtstreeks bij de uitgever) en de stichting profiteert mee! Je kan dit heel eenvoudig regelen door een mailtje te sturen naar Piet@stichtingsignaalhond.nl

Als mensen meer willen zien van Marga's werk: www.margaboogaard.nl

Heeft u al vernomen dat?

Eind vorig jaar is besloten dat cliënten die op willen voor het examen gedurende het jaar ten minste twee groepstrainingen moeten hebben bijgewoond. Bovendien zijn alle koppels die op willen voor accreditatie verplicht aan een van de proefexamens mee te doen.

Er worden met regelmaat groepstrainingen aangeboden. Zie een aantal hiervan verderop in deze nieuwsbrief.

Om verrassingen te voorkomen: de data van de proefexamens zijn inmiddels bekend, te weten op vrijdag 11 augustus in Den Haag en op zondag 3 september in Deventer. Mocht u op beide data verhinderd zijn, laat het ons dan zo snel mogelijk weten.

Inge op zaterdag 25 februari in Montfoort een leuke groepstraining Hersenwerk geeft. Een aanrader voor iedereen om hieraan deel te nemen. Heb je nog niet aangemeld bij Inge, zet er dan vaart achter. Uiterlijk 22 januari moet je aanmelding bij haar binnen zijn.

De daarop volgende groepstraining staat gepland voor vrijdag 3 maart. Alsdan zal er getraind worden in Dordrecht. Het zal gaan om een gecombineerde training van gehoorzaamheid en signaleren. De training zal worden gegeven door Hanny. De uitnodiging zal u nog worden toegestuurd, maar wellicht handig om de datum alvast te noteren.

We ons best doen te komen tot een voorjaarsbijeenkomst en wel op zondag 2 april a.s. We hadden ingepland dit te doen plaatsvinden in Zeist, maar er is helaas een kink in de kabel gekomen bij de Boskapel. Zij hebben per ongeluk dubbel geboekt. We zijn nu dus druk in de weer om te kijken naar een alternatieve locatie. We houden u op de hoogte.

We op zoek zijn naar een nieuwe secretaris voor ons bestuur.

Nu alle taken zijn overgedragen naar de directie, is het niet langer een functie die zeeën van tijd vergt. Het gaat er in eerste instantie om dat de secretaris de bestuursvergaderingen voorbereidt en verslaat en het bestuur, tezamen met de overige bestuursleden, waar nodig vertegenwoordigt.

Weet je iemand die deze taak op zich zou kunnen en willen nemen, laat het dan s.v.p. even weten via Piet@stichtingsignaalhond.nl.

We Stichting Signaalhond Nederland meer naamsbekendheid willen geven. Het geven van demonstraties daartoe altijd in positieve zin bijdraagt. Wil je ergens een demonstratie geven of heb je ideeën op dit vlak, houden we ons graag aanbevolen. Anke geeft met Doerak met regelmaat demonstraties en kan waar nodig een ieder voorzien van tips en tricks op dit vlak.

Wij de hoop uitspreken om iedereen snel weer te treffen bij een training of andere gezamenlijke bijeenkomst. Met elkaar kunnen we er iets moois van maken en een ieders bijdrage, in welke vorm dan ook, is daarbij van harte welkom.